

FAMILJEN HARELUNDS RESA TILL KÖPCENTRET

- Jane Trygg-Kaipainen -

Höstregnet smattradepå hustaken i staden Djurholm där livet gick sin lugna och sköna gång. Regnets trumspel var som lätt musik i bakgrunden när mamma Harelund funderade och skrev sin shoppinglista. Mamma Harelund var nöjd och nynnade till regnmusiken. Det kändes fint att äntligen få regn efter en lång period av sommarens torka. Hon ropade till sina barn Julia och Julius: - Kära barnungar! Sluta leka, snälla! Nu ska vi åka till butiken!

Julia och Julius kom lydigt till tamburen, klädde på sig regnkläder och tog på sig gummistövlarna. Mamma var redan färdig och väntade på dem vid dörren med sina tomma shoppingväskor. De tre gick till bilen i regnet. Mamma öppnade bildörrarna och packade in väskorna i bakluckan. Harungarna klättrade in i baksätet. Julia satte sin leksaksmorot på hatthyllan utan att tänka på det desto mera.

Sedan började familjen Harelunds biltursrutiner: - Julia och Julius, sätt er i era bilbarnstolar. Och harungarna satte sig på sina platser. När de var färdiga, sade de: - Vi sitter på våra platser. Innan mamma satte sig bakom ratten såg hon noggrannt på att båda barnen spände fast sitt bilbälte. Julius var den äldre av ungarna och han var snabbare. Det hördes bara ett 'klick' och

sedan ett till 'klick'. Ungarna sade med en mun: - Bältena är fastspända. Mamma kollade ännu bältena och nickade belåtet. Först sedan satte hon sig på förarsätet och spände fast sitt eget bilbälte. Hon frågade ännu: - Är era mobiler på ljudlös? Båda ungarna sade ja. Först då var mamma färdig att starta bilen. De körde utan brådska mot köpcentret när regnet bara piskade världen och vindrutetorkarna arbetade hårt.

Plötsligt började mammas egen mobil ringa. Trots det hade mamma sitt blick på körbanan. Och mobilen fortsatte att sjunga i mammas axelväska på golvet. Julius röst hördes från baksätet: -Mamma, varför svarar du inte? Mobilen ringer. Det kan vara något viktigt. Mamma Harelund förklarade till ungarna: - Jag försöker hitta en lämplig plats att stanna. Jag svarar inte i telefon när jag kör.

Och så såg mamma genom regndropparna en lämplig plats att stanna en liten stund. Hon svängde bilen mot väggkanten och bromsade ganska hårt. - Aj! sade Julia. - Något slog mig i huvudet!

Julius tittade på sin syster. Morotsflickan av plast hade legat på bakhyllan och hade träffat Julia i huvudet när mamma bromsade. Brodern konsta-

terade: - Det var din morot som slog dig. Mamma Harelund kunde bara jämra sig över vad som hade hänt. – Stackars barn. Det ser ut som om du skulle få en ordentlig bula. Man borde inte lägga saker på hatthyllan. När föraren bromsar flyger sakerna framåt och kan göra stor skada. Hon fortsatte: - Det var farfar som ringde. Han bjöd hela familjen hem till sig på kvällen. Vad sägs om vi bakar en morotspaj som en överraskning till dem? Men nu ska vi fortsätta. Bilbältena?

Båda harungarna sade igen med en mun att bilbältena var fastspända. Och mamma kollade att det verkligen var så, precis som hon brukade göra. Sedan fortsatte de färden mot köpcentret. Vindrutetorkarna fortsatte att arbeta, mamma använde blinken och styrde bilen uppmärksamt tillbaka ut på körbanan igen. De närmade sig köpcentret när Julius fick sikte på en tonåring som cyklade på cykelbanan. Julius ropade till: - Hallå! Är det kusin Julle som cyklar där?

Mamma saktade farten och såg på cyklisten: - Ja, det är Julle. Och det där slutar nog inte bra. Harungarna sträckte på sina halsar i sina bilstolar för att se bättre. Julle cyklade med sin fina cykel i regnet. Han hade förstås sin hjälm på sig men han höll på att knappa på sin mobil samtidigt. Därför såg han inte ett stort hål på banan utan cyklade omkull.

Mamma Harelund stannade bilen igen och skyndade sig till pojken för att hjälpa till. Hon

frågade om det gjorde ont någonstans. Kusin Julle kände sig bara lite yr. Mamma hjälpte Julle in i bilen. Julius hade också kommit ut ur bilen in i regnet. Han hjälpte mamma Harelund att fästa cykelställningen bak på bilen och lyfta cykeln på den. Julius lyckades även hitta Julles mobil som hade fallit ner i diket mot skogen.

När hela gänget återigen satt i bilen med sina fastspända bilbälten fortsatte resan. Mamma Harelund behövde inte klandra kusin Julle för dumt beteende. Julle tittade ledset på sin trasiga jackärm och lovade självmant att aldrig någonsin mera leka med mobilen när han rör sig i trafiken. Nästa gång skulle han lägga mobilen i fickan och stänga blixtlåset för att inte råka ut för en likadan frestelse.

Så hade de äntligen kommit till köpcentret. Mamma Harelund hittade en parkeringsplats för bilen nära huvudingången. Hon lovade bjuda hela gänget på morotsjuice och maskrossallad före shoppingrundan. I restaurangen kunde de kolla Julles skador och plåstra om såren. De skulle kolla Julias bula också. Efter shoppingturen skulle mamma köra hem Julle och hans cykel. På kvällen skulle de alla ses hos farfar. Morotspajen skulle bli en överraskning även till Julle.

Och så fortsatte livet i staden Djurholm sin lugna gång trots små bakslag ibland. Allt var så bra där som det bara kunde vara.

